

Pou de glaç de l'Obac Vell (o de la Portella)

Vacarisses

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Al l'Obac, a l'extrem nord-est del terme.
Emplaçament	A la Casa Nova de l'Obac camí en direcció N (uns 800 m) fins la Casa Vella i continuar uns 300 m

Coordenades:

Latitud:	41.62835
Longitud:	1.95946
UTM Est (X):	413325
UTM Nord (Y):	4609037

Classificació

Número de fitxa	08291 - 24
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Any	1760
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Recentment restaurat
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	Normativa del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. BCIL número registre 3944-I Acord Ple de l'Ajuntament dt., 26/04/2011 - 12:00
Data aprovació:	
Número inventari	Sí IPA: 36791
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil

Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Titular:	Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals
Fitxes associades:	
<u>Casa Vella de l'Obac</u>	
<u>Casa Nova de l'Obac</u>	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 23/04/2010 - 02:00

Descripció

Pou de glaç de planta circular, una part de la qual és exterior i consisteix en un mur de pedra amb cobertura de falsa cúpula. Té tres obertures rectangulars, de diferents mides, actualment tancades amb un reixat. La cavitat interior té una profunditat d'uns 6 metres i està revestida amb un mur de pedra seca. Tipològicament és un pou gairebé idèntic al del camí de l'Estepar, si bé de dimensions sensiblement menors. Està emplaçat a la falda d'un turó, al costat del camí que anava de Mura a Vacarisses i passava per la Casa Vella de l'Obac, i just al costat del torrent de la Casa Vella.

Observacions:

Situat en zona del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Accés restringit de vehicles motoritzats Té dos plafons interpretatius del parc natural: un dedicat als pous de glaç i un altre a la indústria del carbó.

Història

L'any 1706 els Ubach havien construït un primer pou de glaç, el del camí de l'Estepar. La producció d'aquest pou abastia fonamentalment Terrassa, algunes vegades Manresa i més sovint la ciutat de Barcelona. La demanda deuria ser prou important, ja que l'any 1760 el nou propietari del mas, Antoni Ubach, rebé llicència dels Amat, senyors de Vacarisses, per construir un altre pou de glaç, al camí de la Font de la Portella, a tocar del mas. La família Ubach era propietària dels masos Vell i Nou de l'Obac, els quals durant els segles XVII i XVIII van tenir un gran dinamisme, gràcies a l'apogeu de la vinya i altres activitats rurals, com ara l'elaboració de carbó, un forn de vidre i els mateixos pous de glaç, que permetien vendre el gel a la ciutat i diversificar així els seus negocis. Els pous s'abandonaren al final del segle XIX o principi del XX. El 1990 fou restaurat per la Diputació de Barcelona, gestora del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de L'Obac.

Bibliografia

BALLBÈ, Miquel (2000). Topònims de Sant Llorenç del Munt i rodalia. Centre Excursionista de Terrassa, p. 167. FERRANDO, Antoni (1983). El parc de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac: història i arqueologia vistes per un excursionista. El Pot Cooperativa, Sabadell, p. 362-365 FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble, p. 60 FLOTATS, Antoni (1994). Miscel·lània vacarissenca. Ajuntament de Vacarisses, p. 18 PERARNAU, Jaume (1992). Els pous de glaç de la comarca de Bages. Centre d'Estudis del Bages, Quaderns, núm. 5, Manresa, p. 46 VALLS i PUEYO, Joan (1993). "Els pous de

glaç i altres notícies de l'Obac". El balcó de Montserrat, núm. 294 (febrer)

